

РЕШЕНИЕ

№ 7548

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1941** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началника на 01 РУ-СДВР, чрез процесуалния представител юрк. А. А., срещу Решение № 5937/20.12.2023 г., постановено по НАХД № 10389/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 95-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № XI-06/12.04.2023 г. на началник 01 РУ-СДВР, с което на Е. С. С. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.28 ал.1 и ал. 2 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 /ЗНССПЕЕН/, на осн. чл.37 ал.1 от ЗНССПЕЕН.

В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че решаващият съд не е изпълнил задължението си произтичащо от служебното начало, като не са събрани всички относими доказателства за разкриване на обективната истина. Сочи се, че наказателното постановление е издадено в предвидената от закона форма, от

компетентен орган и в законоустановения срок, както и са изпълнени изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като в него се съдържа всички задължителни реквизити. Сочи, че законосъобразно е определено и наказанието – глоба в минимален размер. По подробно изложените съображения в обстоятелствената част на касационната жалба, отнасящи се към процесното решение обаче, в петитума на същата прави искане съдът да отмени решение, което не е предмет на обжалване в настоящото производство.

Ответникът – Е. С., чрез адв. А., оспорва жалбата с искане същата да бъде оставена без уважение, в която връзка депозира и писмен отговор /л.8 от делото/ с изложени съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита решението за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият касационен състав приема, че жалба с вх. № 16827/18.01.2024 г., с която е сезиран, предвид съществуващото и, изрично изписаното в уводната част, както и заявеното от страната в рамките на проведеното съдебно заседание, е насочена срещу Решение № 5937/20.12.2023 г. постановено по НАХД № 10398/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 95-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № XI-06/12.04.2023 г. на началник 01 РУ-СДВР, с което на Е. С. С. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.28 ал.1 и ал. 2 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 /ЗНССПЕЕН/, на осн. чл.37 ал.1 от ЗНССПЕЕН, като в петитума на същата е допусната техническа грешка.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу обжалваем съдебен акт, от активно легитимирана страна, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните, предмета на служебна проверка и въз основа събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

В рамките на първоинстанционното съдебно производство е установено:

На 22.02.2023 г. в СДВР постъпил сигнал от Дирекция „Национална система 112“, съдържащ твърдения за извършени в периода от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г. шестдесет и две нерегламентирани обаждания към единен европейски номер 112 от Е. С. С. от телефонен номер[ЕИК]. На база сигнала било издадено разпореждане за съставяне на АУАН по ЗНССПЕЕН 112, като лицето С. била призована в 01 РУ-СДВР. С представени от нея писмени сведения тя е декларирала, че телефонен номер[ЕИК] е регистриран на нейно име, като за посочения период телефонният

апарат бил подменен от служители на БТК.

На 28.03.2023 г. бил съставен АУАН № XI-06/28.03.2023 г. за това, че за периода от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г., Е. С. извършила 62 /шестдесет и две/ нерегламентирани обаждания към единен европейски номер 112 от телефонен номер[ЕИК] не по предназначение, и предавала неверни и заблуждаващи съобщения - нарушение по чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗНССПЕЕН 112. АУАН бил предявен и връчен на С., която при подписването му отбелязала, че има възражения. Въз основа съставения АУАН било издадено и процесното НП.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното решение.

Софийският районен съд е изложил подробни и ясни мотиви, като от настоящата инстанция се споделят изводите за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалното право на защита на наказаното лице, доколкото наказателното постановление е издадено в противоречие с изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

От съдържанието на АУАН и НП, съдът приема, че актосъставителят и наказващият орган не са изпълнили задълженията си чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на вмененото на наказаното лице нарушение по чл. 38, ал. 1 ЗНССПЕЕН и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. В АУАН и НП липсва яснота какво е невярното или заблуждаващо съобщение, не са описани индивидуалните признаци на деянието, с което е осъществено нарушението, не е конкретизирано в какво се изразява подаденият неверен/заблуждаващ сигнал, както и остава неизяснен въпросът коя от двете форми на изпълнителното деяние по чл. 38, ал. 1 ЗНССПЕЕН органът приема за осъществена.

Констатираната непълнота при словесното описание на нарушението в АУАН и издаденото въз основа на него НП, не би могла да бъде запълнена от анализа на доказателствения материал, тъй като е рефлектирала неблагоприятно върху гарантираното от закона право на защита на наказаното лице – С., да узнае параметрите на претендираната спрямо него юридическа отговорност. Допуснатото съществено процесуално нарушение представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Визираните нарушения са от категорията на съществените и винаги ограничават

правото на защита на санкционираното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере какво нарушение му е вменено от административнонаказващия орган и да организира по адекватен начин защитата си.

Следва да се отбележи, че в наказателното постановление се очертават пределите на административното обвинение и в него следва да се съдържат всички признаци от обективната страна на вменените нарушения, а както се посочи вече, и в АУАН и в оспореното наказателно постановление не са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното изложение не съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени - чл. 42, т. 4 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез издаване на НП е строго формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Формалността на административнонаказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Изложеното налага извод за наличие на допуснато нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, съответно, неспазването на така установените нормативни изисквания има за последица постановен при съществено нарушение на закона акт.

Правилно решаващият състав на районния съд е счел, че в конкретния случай в наказателното постановление е наложено едно наказание - глоба за извършени няколко нарушения на чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН 112. Както в АУАН, така и в НП са изброени 62 нарушения на посочената разпоредба във връзка с нерегламентирани обаждания към единен европейски номер 112 не по предназначение, като са подавани неверни и заблуждаващи съобщения. Същевременно на дружеството е наложена само една глоба в размер на 200лв., което е противоречие с разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, съгласно която когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Неизпълнението на това изискване на закона представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. В настоящия случай административно-наказващият орган е санкционирал ответника с едно наказание за 62 отделни нарушения, което е недопустимо. Още повече в хипотеза в която не може да се установи в какво се изразява нерегламентираното използване на спешен номер 112 и защо същите са приети за неверни или заблуждаващи. В която хипотеза единствено може да се стигне до съставомерно налагане на процесната санкция. Достатъчно би било, в такава ситуация, към преписката да се приобщят електронни записи на съответните обаждания, и да бъде извършено позоваване на тях от страна на АНО, а преди него и на актосъставителят.

В продължение на горното, следва да се посочи за правилно заключението на районния съд, че е налице нарушение на административно-производствените правила.

Макар налагането на една санкция за няколко нарушения да е в интерес на санкционираното лице с оглед по-ниския размер на дължимата сума, то това не може да бъде основание за саниране от съда на процесуалните нарушения, направени от органа във воденото от него производство. Дори да се приеме, че е законосъобразно административният орган да издаде едно наказателно постановление за пет нарушения, то същият е следвало да определи за всяко едно от тях пет отделни наказания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че такива следва да му бъдат присъдени своевременно претендирани и доказани по делото в размер на 200 лв. за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция по договор за правна защита и съдействие от 19.02.2024 г. /л.13/.

По изложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5937/20.12.2023 г., постановено по НАХД № 10389/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 95-ти състав.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Е. С. С., сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: